

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3283/2020
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Шијан, адвокат из ..., против туженог АД за осигурање "Generali osiguranje Srbija" из Београда, кога заступа Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради накнаде штете због изгубљене зараде, одлучујући о ревизији странака изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 256/20 од 01.09.2020. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиоца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 256/20 од 01.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 417/17 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене зараде коју би остварио да је остао на раду код туженог у периоду од 07.07.2011. године до 10.01.2017. године, исплати укупно 3.315.162,80 динара, са законском затезном каматом по доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате (како је то и наведено у том ставу изреке), као и да на наведене износе уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање према обрачуну надлежних служби на дан уплате. Ставом трећим изреке, тужбени захтев тужиоца преко износа досуђеног претходним ставом изреке од 3.315.162,80 динара до укупно траженог износа од 6.300.181,69 динара са законском затезном каматом је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 347.504,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизије су изјавиле обе парничне странке, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Пуномоћник туженог је дао одговор на ревизију са предлогом да се ревизија тужиоца одбије.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија, у смислу члана 410. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да изјављене ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 09.03.2017. године, са захтевом за накнаду штете у износу од 2.030.761,60 динара, с тим што је поднеском од 07.08.2019. године тужба преиначена повећањем постојећег захтева на износ од 6.300.181,69 динара. Динарска противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе износи 4.708.748,00 динара (1 ЕУР = 117,7187), а вредност предмета спора побијаног дела по ревизији тужиоца износи 2.985.018,89 динара, и по ревизији туженог 3.315.162,80 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела по обе ревизије, очигледно не прелазе динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то изјављене ревизије нису дозвољене на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић